

Borozó

Ha Szalay a feleségével álmodik, s álmában felesége valamivel megsérti őt, ébredés után Szalay állítólag képes számon kérni a sértést a vértlen asszonyon. Bizonyára Szalay kibírhatatlan természetével magyarázható, hogy neje megállapodást kötött a borozó tulajdonosával, melynek értelmében a férfi záróráig ücsöröghet a füstös helyiség egyik sarkában, az asszony pedig minden nap zárás után rendezi a cechet. Beszéli azt is, hogy Szalayné maga terjeszti e fedősztorit, valójában azért paterolja el az urát otthonról, hogy napközben zavartalanul fogadhassa a kuncsaftjait. Erre a verzióra sem született megdönthetetlen bizonyíték. Akik a házaspár hálósobájával szemközti erkélyről színházi gukker segítségével próbáltak megbizonyosodni a szalmaözvegy titkos praktikáiról, jobb híján ezt az országot kezdték átkozni, melynek polgárai a hollandokkal ellentétben behúzott sötétítőfüggönyök mögé rejtik önnön életüket.

A Cukorbeteg is régi bútordarab már a borozóban. Mivel senkinek nem mutatkozott még be itt, jobb híján a nyavalyájáról nevezték el a vendégek. Olykor hosszú percekre eltűnik a mosdóban, de nem a klozeton trónol, az inzulinadagját adja be magának. A jobb napokat látott Cukorbeteg évekkal ezelőtt kénytelen volt lakótelepi lakásából kiköltözni a városszéli gépállomás melletti tanyára, miután exneje a válóper során kiforgatta vagyonából. Jó oka van annak is, hogy idehordja a borozóba a nyugdíját. A tanyától alig néhány kilométernyire, a Csegei-halom fölött meglehetősen gyakorisággal észlelnek ufókat. Egyszer egy mentőautó utasai láttak a szóban forgó helyen azonosítatlan repülő tárgyat, két alkalommal az útellenőrző szolgálat munkatársai. Szalay röhögve mesélte egyszer a feleségének, hogy a Cukorbeteg nem a testét emésztő kór lehetséges szövődményei miatt aggódik, holott elüszkösödhetnek a lábujjai vagy elveszítheti a szeme világát, de nem, ő azért menekül otthonról, mert elrabolhatják az idegenek!

Mégis Matus a legkülönösebb figura ebben a csehóban. Che Guevara arcképét teováltatta a mellkasára még abban az időszakban, amikor töltött káposzta illata lengedezett a házak között. Később a belvárosban lófrált szimatszattyorral a vállán, a gázálarctáskában azonban *Biblia* lapult. Idealizmusa csupán a börtönben kopott ki belőle. Holott Matusnak most is arany szíve van. A Cukorbetegnek nemrégiben váratlanul leesett a vércukorszintje. A törzsasztalánál ült, zavartan viselkedett, a sok suttyó meg körbeállta, röhögték, részegnek hitték. Egyedül Matusnak volt annyi lélekjelenléte, hogy a csapostól horribilis összegért vásároljon egy Sport szeletet, mert az a patkány még vészhelyzetben sem adja oda ingyen a csokit a polcra. Matus sietve tömte az édességet a bajbajutott emberbe, a kitisztult tudatú Cukorbeteg pedig hálából elmesélte megmentőjének a maga fordultatos életét, nem zavartatva magát Szalay szarkasztikus közbekiabálásaitól.

Mialatt a meglehetősen koherens elbeszélést hallgatta, Matus számára napnál világosabbá vált, hogy a Cukorbeteg igazából nem a földönkívüliektől retteg. Csak épp

az evidenciák nyernek bizonyítást a legnehezebben. Matus nem diagnosztá, de tisztában van vele, miként rága szét a magány belülről az embert. Ő ne tudná? Világéletében az ürügyet kereste arra, hogy gyűlölhessen önmagát. Kamaszkorában a pattanásai zavarták. Később ritkuló haját okolta amiatt, hogy nem mer közeledni a lányokhoz. Amint aztán helyes kis pocakot eresztett, Matus végképp besokallt. Nem volt nehéz kloroformot szereznie a vegyi üzemből, ahol unokatesója gürizett akkortájt. Hamarosan tele lett a hazai sajtó a különös emberrablóval, aki az elkábított nőkön nem tesz erőszakot, a jelek szerint mindössze babusgatja őket. Amikor a sértetlen áldozatok valamely közterületen magukhoz tértek, egytől egyig egy szál vörös rózsát szorongattak a kezükben. Lebukása után Matus szinte csak jelképes büntetést kapott, a sitten töltött hónapok mégis mély nyomot hagytak benne. Ma is összerezzen például, ha Szalay idétlenül felröhög a sarokban, mert a hang egykori cellatársára emlékezteti.

A záróra közeledtét általában az jelzi, hogy Szalayné kiszívott nyakkal megjelenik a borozóban. Matus kezicsókolommal köszön neki, a Cukorbeteg inkább elfordítja a fejét tőle, mert minden nő tönkrement házasságát juttatja eszébe. Csupán Szalayt zavarja az az újra meg újra feltűnő piros folt felesége nyakán, mintha idegen férfitől kapott ékszer díszelgne az asszonyon, de Szalayn is napról napra egyre jobban úrrá lesz a megszokás. Fogyatkózó dühét csillapítandó rendel egy utolsó kört cimboráinak, a holtfáradt csapos már kelletlenül szolgálja ki őket. Matusnak egyszerűen melege lesz, amint megérzi magán a csapodár teremtés kutató tekintetét. Zavarában dobogó szívvel gombolja ki ingét, hogy Szalayné farkasszemet nézhessen Che Guevárával.

